TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Peräsimetön alus myrskyssä

Rautatieparoonit ovat heittäneet teräshansikkaansa rautatieläisten veljesliitoille. Heinäk. 1 p., tai mahdollisesti jo ennemminkin, tullaan rautatieläisten palkkoja tuntvasti laskemaan. Parhaillaan kaivostyöläisten järjestöjen virkailijat ovat koolla New Yorkissa suunnittelemassa keinoja, millä voitaisiin välttää sama uhkaava kohtalo, kuin mikä jo on tullut rautatieläisten osaksi. Rautatieläisten ja kaivostyöläisten välillä ei ole olemassa mitään orgaanista yhdyssidettä siitäkään huolimatta, että kummankin kysymyksessä olevan teollisuusalan suuret työläisjoukot kuuluvat samaan luokkaan, raatajien joukkoon, jota sortaa sama verivihollinen. Tässä tosiseikassa olisi kylliksi aihetta mahtavan murhenäytelmän kirjoittamiseen, murhenäytelmän, jonka nimi tulisi olemaan — työläisten kirous.

Hetkenä, jolloin Amerikan imperialistit ovat saavuttaneet täydellisen yhteisymmärryksen ja ovat kiinteästi liittyneet työläisten kuristamiseksi, ovat työläiset taloudellisella alalla auttamattoman epäsovun tilassa, jonka perussyynä on heidän järjestöjensä virkailijoitten välillä vallitsevat pikkumaiset ennakkoluulot ja mieskohtaiset pyyteet, sekä järjestöjen jäsenten välinen tietoisuus luokka-asemastaan ja työläisten voimien yhteen liittämisestä. Amerikan työläiset ovat monilukuisine järjestöineen kuin alus myrskyisellä merellä, jonka peräsin kaikkein kriitillisimmällä hetkellä on päässyt irtautumaan.

On jo aikoja sitten sivuutettu se aikakausi, jolloin todisteet teollisuusunionismin puolesta saatettiin kumota ja sivuuttaa papukaijamaisilla sananparsien toistamisilla. Meillä on vastassamme vakava tilanne, ja tulevaisuutemme vaatii, että meidän on otettava se vastaan kuin miesten, eikä pelkureitten lailla, jotka sekaannuksen vallitessa koettavat pistää päätään piiloon ensimäisen pensaikon simekseen. Jokaisen työväenjärjestön virkailijan on jo nyt myönnettävä, että työläisten aineellisten etujen voittamisen edellytyksenä on se voima, minkä taisteluun osaa ottava luokka voi komentaa liikkeelle etujaan puolustamaan, sekä että tuon voiman tehoisuus riippuu siitä, mitenkä se on järjestetty, mitä menettelytapaa se noudattaa, eikä yksistään sitä muodostavan pääluvun suuruudesta. Pulman selvittäminen kohdistuu niinmuodoin sellaisen järjestömuodon löytämiseen, joka osottautuisi eniten tehokkaaksi ja jonka avulla saavutettaisi suurin taloudellinen voima. Järjestömuotona vuorostaan tulee olla sen, mikä yhdenmukaistuttaa eniten ja mikä parhaiten vastaa tarkotustaan vallitsevissa olosuhteissa.

Ennenkuin yritämme ratkaista mikä järjestömuoto mielestämme olisi parhain, on välttämätöntä luoda lyhyt silmäys niihin muutoksiin, jotka ovat tapahtuneet teollisuuden kehityksessä. Me olemme nähneet teollisuuden kasvavan pienistä käsiteollisuustyöpajoista nykypäiväisiin jättiläismäisiin trustien teollisuuslaitoksiin. Me olemme nähneet käsityötuotannon tilalle astuvan konetuotannon. Kun konetuotanto on edelleen kehittynyt, niin olemme tulleet huomaamaan että pääoma on päässyt sellaiseen asemaan, että se yhä vähemmän ja vähemmän on riippuvainen ammattimiesten työtaidosta. Sen sijaan, että teollisuus olisi riippuvaisuudessa miesten työtaidosta, on asema aivan vastakkainen — se on nyt riippuvainen koneitten taitavuudesta. Niinpä työläinen, joka ennen hallitsi koneita, havaitsee nyt, että koneet hallitsevat häntä. Tästä voimme johdonmukaista ajatuksen juoksua seuraten tehdä sen johtopäätöksen, että mitä vähemmän teollisuudessa tarvitaan työläisen omaperäistä työtaitoa, sitä heikommaksi käy hänen taloudellinen asemansa. Teollisuudessa tapahtunut kehitys ja vallankumous on kaivanut maan ammattitaitoisten työläisten alta ja jatkaa sitä kaivamista edelleenkin.

Sitä mukaa kuin tämä prosessi kehittyy edelleen, muuttuvat ammattitaitoisten työläisten ammattiuniot yhä vähemmän ja vähemmän soveltuviksi niihin taloudellisiin olosuhteisiin, joissa työväenluokan on pakko taisteluitaan käydä. Sanalla sanoen ammattiuniot eivät kykene enää kyllin tehokkaasti hallitsemaan tilannetta nykypäiväisissä työväen taloudellisissa taisteluissa. Tämä seikka on selväpiirteisimmin tullut esille parhaillaan käynnissä olevassa "avoimen työpajan" taistelussa. Kaiken tämän vuoksi on työväestön pakko alkaa suunnitella ja kehittää uusia järjestömuotoja, jotka voitolle ovat omansa antamaan suurempaa saavuttamisen mahdollisuutta ja itse liikkeelle antamaan suurempaa ja vastustamattomampaa voimaa kuin mitä nykyisillä järjestömuodoilla voidaan taisteluun keskittää.

Ainoana vaihtoehtona ammattiuniolliselle järjestömuodolle on teollisuusunionismi. Ei ole välttämätöntä meidän puoleltamme selostaa mitä tarkotamme teollisuuksittaisella järjestömuodolla. Siitä asiasta on kirjotettu tuhansia artikkeleita ja siitä on pidetty miljoonia puheita. Kysymys on siitä, mitenkä sellainen järjestö saadaan muodostettua. Tuleeko meidän lyödä romukasaan nykyinen järjestömuotomme ja rakentaa uusi? Sitä meidän ei tule tehdä. Me esitämme rautatieläisille, kuljetustyöläisille ja kaivosmiehille, jotka parhaillaan kantavat taistelun raskaimman taakan ja joilla strateegiseen asemaansa nähden tuotannossa on tärkeimmät asemat, että kutsuvat koolle yhteisen konferenssin, jossa laativat joko yhteisen puolustus- tai hyökkäysuunnitelman koko maan yhteenliittyneitä työnantajia vastaan. Tämä askel on ehdottomasti välttämätön, jos työläisten mieli menestyksellisesti vastustaa nykyisin käynnissä olevia yrityksiä alentaa heidän elintasoaan. Sellaisesta teosta olisi likimpänä seurauksena elävä ja todellinen solidaarisuus työläisten keskuudessa. Se tulisi osottamaan tietä kaikille toisille järjestyneille työläisille. Tämä on ainoa keino, millä voidaan pitää työläiset koossa ja muuttaa niitten nykyiset, vanhentuneiksi käyneet ammattiuniot teollisuusunioiksi. Me vakavasti toivomme, että kysymyksessä olevien unioitten jäsenistöt tositeolla ottavat tämän esityksen käsiteltäväkseen. Työläisten on välttämättä ryhdyttävä keskustelemaan elinkysymyksistään ja käytävä siihen käsiksi heti. — The Butte Daily Bulletin.

VALTIOITTEN VÄLISET LUOTTOSUHTEET SEKAISIN

Kansainvälisten finanssisuhteiden sekavasta vyyhdistä kirjottaa aikakausjulkaisu "Nation" valaisevalla tavalla. Suuri osa ulkomaalaisista tuotteista, minkä Yhdistynyt Kuningaskunta tarvitsee asukkaittensa ylläpitämiseksi, on hankittu ulkomailla olevien sijotusten koroilla. Se ei tietenkään kauan voinut jatkaa ulkomailta tuontia suuremmassa määrässä kuin vientiä, suorittamatta niistä joskus maksuakin. Nämä maksut ovat osittain tapahtuneet luovuttamalla velkojille niitä summia ja arvopapereita, joita sillä on ollut sijotettuna ulkomaalaisiin tuotanto laitoksiin ja liikeyrityksiin, sekä myöskin ennemmin annetuilla ulkomaalaisilla lainoilla. V. 1914 nousivat Britannian ulkomaiset sijotukset noin 20 biljoonaan dollariin. Arvioidaan että ennen sotaa näistä sijotuksista koitui Britannialle biljoonan dollarin vuotuinen tulolähde. Noin neljä viidettä osaa tästä tulosta sijotettiin uudelleen ulkomaille, jota vastoin yksi viidesosa, eli noin 200 miljoonaa dollaria, tuotettiin kotimaahan, missä se käytettiin elinkustannuksiin. Nämä ulkomailta saadut tulot eivät ainoastaan lisänneet maan hyvinvointia, vaan ne myöskin kohottivat sen taloudellista ja poliittista voimaa ulkomaihin nähden. Se seikka, että ulkomaalaisten oli Lontooseen useimmassa tapauksessa tultava yrityksiinsä rahaa lainaamaan, oli yhtä vaikuttava tekijä Britannian arvon ylläpitäjänä kuin suuret alusmaat, sen armeija ja laivasto.

Melkoinen osa tästä rahasummasta oli sijotettuna Yhdysvaltoihin. The National Monetary Commission arvioi kymmenen vuotta sitten Britannian alamaisten Yhdysvaltoihin tekemien sijotusten kokonaissummaksi 3½ biljoonaa dollaria, mikä summa oli suurin mitä mikään muu kansallisuus tänne rahoja oli sijottanut. Seuraavalla tilalla oli Saksa, jolla oli biljoona dollaria, sitten Hollanti, jolla oli kolmeneljättäosaa biljoonaa ja Ranska, jolla oli puoli biljoonaa. Näitten sijotusten korkoja vastaan saattoi Britannia vuosittain tuottaa Yhdysvalloista suuria määriä puuvillaa, viljaa, öljyä, lihaa ja muita tärkeitä elintarpeita lähettämättä tänne vastaavan määrää omia teollisuustuoteitaan.

Sota muutti tykkänään tämän suhteen. Yhdysvaltain vienti Europaan kohosi suunnattomasti jo paljoa ennen kuin tämä maa aktiivsesti otti sotaan osaa, kun taasen Europasta tuonti laski. Vuoden 1917 loppuun mennessä oli Yhdysvallat likvidoinut tykkänään velkansa Europalle ja suurimmaksi osaksi kaikki ennemmin brittiläisten omistamat amerikalaiset sijotukset olivat joutuneet amerikalaisten käsiin. Sen jälkeen erotus alkoi kasaantua amerikalaisten eduksi. Hallituksen myöntämien lainojen kokonaissumma kohosi $9,710,000,000:iin. Suurimmaksi osaksi oli nyt Britannia Yhdysvaltain velallisena, joka vuorostaan taasen lainaili uudelleen näitä varoja toisille europalaisille valloille, jotka olivat sen liittolaisia. Sen jälkeen kun hallitus lopetti lainailemisen, ovat yksityiset pankkiirit, korporatsionit ja yksityiset henkilöt jatkaneet sitä. Chase National pankin taloustieteilijän, tri B. M. Andersonin arvioitten mukaan kohosi yksityisten europalaisille annettujen lainojen kokonaissumma syyskuuhun mennessä v. 1920 hallituksen antamien lainojen lisäksi 3½ biljoonaan dollariin yli nen summan, minkä amerikalaiset siihen mennessä olivat rahoitaan sijottaneet europalaisiin liikeyrityksiin. Miltei kokonaan tämä europalaisten velka, jota vastaamassa ei ole mitään arvopapereita, tai muitakaan vastikkeita, käsittää lyhytaikaisia lainoja ja ne on annettu jälkeen aselevon. Myöskin näitten lainojen välittäjänä on toiminut Lontoo, joka niistä suoranaisesti on vastuussa. Se puolestaan on niitä lainaillut uudelleen Europan toisiin maihin.

Tämän prosessin kuluessa on Britannian lainoissa kärsimä nettotappio kohonnut viiteen biljoonaan dollariin, eli ainakin neljänteen osaan siitä summasta, minkä se ennen sotaa omisti ulkomaisissa sijotuksissa. Samaan aikaan on Yhdysvallat lisännyt ulkomaalaisia sijotuksiaan niin suunnattomasti, että ne nyt nousevat kahteentoista biljoonaan dollariin. Yhdysvalloista on siis tullut huomattava toisten maitten velkoja, jossa asemassa se on saavuttanut tasa-arvoisuuden Britannian kanssa sillä erotuksella vain, että Yhdysvallat ei ole Britannialle senttiäkään velkaa, jota vastoin sen velat Yhdysvalloille ovat suunnattomat, ainakin kolme kertaa niin suuret kuin Yhdysvaltain velka sille oli v. 1914. Suurin osa Britannian lainoista on annettu toisille Europan valloille, kun taasen Yhdysvaltain suurin velallinen on Britannia.

On ollut monenmoisia arvailuja siitä saattaako Europa koskaan maksaa takaisin velkaansa Suur-Britannia on ollut ainoa kysymyksessä olevista maista, joka on saattanut menoarviotaan tasapainoon aselevon jälkeen. Kaiken aikaa on kaikkien sotivien maitten menoarvio sota- ja kotimaisiin tarpeisiin jatkunut rajottamattomana, mitä on seurannut mieletön seteleitten liikkeelle laskeminen. **Yhdysvaltojen kirjoissa on Ranska ja Italia vararikkotilassa.** Ranska on ollut Saksan korvausmaksuista riippuvainen rahataloutensa kuntoon saattamisessa, mutta jos Mr. Keynes on edes likimainkaan oikeassa, niin Ranska ei likimainkaan ole tässä suhteessa tyytyväinen Ranskan yritykset päästä toipumaan näyttävät olevan omansa painamaan sitä yhä vain syvemmälle liejuun. Jos se epäonnistuu, niin siitä Suur-Britannia tulee kärsimään paljoa raskaammin kuin Yhdysvallat, sillä Ranska on suurimmaksi osaksi velkaa Britannialle, joka ne taasen vuorostaan on velkaa Yhdysvalloille.

Kerrotaan, että rauhankonferenssissa muuan brittiläinen virkailija olisi esittänyt kaikkien sotavelkojen mittättömäksi julistamista, mutta että Yhdysvallat kieltäytyi sitä hyväksymästä. Näyttää siltä kuin Yhdysvaltain hallitus nyt olisi jossakin määrin valmistuneempi tuohon esitykseen kuin v. 1918. Jos Ranskalle käy mahdottomaksi suorittaa velkaansa, niin siitä huolimatta on Britannia velkaa Yhdysvalloille, ja voidakseen sitä maksaa, on sen pakko luovuttaa entisten lisäksi paljon ulkopuolella Europaa olevia sijotuksiaan, tai korkoja, mitkä merkitsevät samaa asiaa. Sen rahallinen voima ja sen kykeneväisyys tuottamaan ulkomaisia raaka-aineita näitä sijotuksia vastaan tulee huomattavasti edelleenkin pienenemään.

Vieläpä siinäkin tapauksessa että sotakorvauskysymys saataisi ratkaistuksi, tulee Suur-Britannian rahallinen asema olemaan vakava. Se ei voi ylläpitää väestöään ilman että tuonti olisi suurempi kuin maasta vienti. Sodan aikana sen n. s. "epäsuotuisa" balanssi oli tietenkin luonnottoman suuri, mitä sen jälkeen tuntuvasti on koetettu pienentää. Siitä huolimatta tuo erotus oli v. 1920 kaksi kertaa niin suuri kuin v. 1913. Tämä tietenkin merkitsee ulkomaisten velkojen kasvamista ja sen tuonnin vastaista rajottamista. Vaikkakin se nyt tarvitsee enemmän kuin v. 1913 tuontitavaroita, ei sillä ole niitten maksamiseen käytettävänä muuta kuin kolmen neljäsosan pääoman korot entiseen verrattuna. Tämän vuoksi on Britannian maksettava sillä summalla, mitä se ennen käytti ulkomaisiin uudelleen sijottamisiin. Pääomaa lainaavien on yhä suuremmassa määrässä käännyttävä Yhdysvaltojen puoleen ja Britannian entinen rahamailmaa määräävä asema hupenee ja pienenee joka vuosi, kun taasen Yhdysvaltojen rahallisessa merkityksessä paranee.

Jos Suur-Britannia mielii edes osapuillekaan saavuttaa entistä asemaansa, on sen ryhdyttävä seuraamaan useita uusia menetelmiä. Vain velkojensa korkojenkin maksamiseen on sen tuntuvasti lisättävä teollisuustuotteittensa ulosvientiä, erittäinkin Yhdysvaltoihin, minkä ohella sen on tuntuvasti pienennettävä niitten ruokatarpeitten ja raaka-aineitten maahan tuontia, joita Yhdysvallat sille tähän asti on lähettänyt. Sen on pakko säilyttää ja vielä kohottaakin asemaansa meriliikenteen välittäjänä. Kaiken tämän lisäksi on sen pakko kaksinkertaisin voimin koettaa saada käsiinsä konsessioonia sellaisissa kohdin mailmaa, missä vielä tähän mennessä ei tuotantoa ole kehitetty, jotta sille avautuisi mahdollisuus halpojen tuotteitten saantiin ja niitten sitten korkeilla voitoilla myyntiin. Edelleen on sen pakko noudattaa ankaraa säästäväisyyttä hallituskulungeissaan.

Nykyinen Yhdysvaltain politiikka pyrkii tukkimaan kaikkia näitä Britannian polkuja. Yhdysvalloissa kohotetaan tuontitulleja Britannian tuotteita vastaan samalla kun valmistaudutaan kilpailemaan sen kanssa mailman markkinoista valmiilla teollisuustuotteilla. Yhdysvaltain hallitus on rientänyt antamaan voimakasta apua amerikalaisille laivayhtiöille, jotta ne voimaperäisemmin pystyisivät syrjäyttämään brittiläiset kauppa-alukset valtamereltä. Britannialla on kyllä suuri etuisuus siinä, että sen hallussa on suurin osa mailman öljyvarastoista, jota vastoni Yhdysvaltain öljyvarat ovat kuivumaan päin, mutta tällä alalla käy Yhdysvaltain hallituksen imperialistinen politiikka leppymätöntä sotaa Britannian politiikkaa vastaan.

Ja kaiken huipuksi Yhdysvallat tuottaa Britannialle suuria kustannuksia nykyisellä laivastokilpailullaan. Sodan rahalliset seuraukset näin muodoin yhä vain jatkuvasti kaikissa. kohdis sa tekevät hankauksen Yhdysvaltain ja Britannian välillä karkeammaksi ja suuremmaksi.

Edellä esitettyyn tapaan selostelee Nation lehdessä porvarillisliberaalinen taloustieteilijä Britannian ja Yhdysvaltojen välistä imperialistista ristiriitaa, jolla perustansa on taloudellisessa kilpailussa. Esityksen pohjasäveleenä saattaa nähdä aseellisen yhteentörmäyksen, joka luonnonlain välttämättömyydellä on kapitalismin kummassakin kysymyksessä olevassa maassa vallitessa lopullisena tuloksena oleva. Ja ellei näissä kummassakin maassa työväestö ennen imperialistisen kilpailun äärimmäistä kärjistymistä ennätä kyllin vahvaksi järjestyä sitä ehkäistäkseen, niin saa se oman elämänsä hinnalla tämän uuden koko mailmaa koskevan taistelun seuraukset nahoissaan kantaa.

— "Jos me emme johda mailmankaavaa päästämme, vaan johdamme sen ainoastaan pään välityksellä todellisesta mailmasta, johdamme olemisen perusteet siitä mitä on, niin emme tarvitse siihen filosofiaa, vaan positiivisia tietoja mailmasta ja sen tapahtumista; eikä silloin ole tuloksena filosofiaa vaan positiivista tiedettä." — Engels.

Suomen tasavallan presidentille, hallitukselle, eduskunnalle, y. m.

Me suomalais-syntyiset työläiset Berkeley'ssä, Californiassa, Amerikan Yhdysvalloissa, kokoontuneina joukkokokoukseenq toukokuun 19 p:nä 1921, keskustelemaan sen hirveän sortotilan johdosta, jossa teidän hallituksenne pitää Suomen työväestöä, päätimme lausua teille julkisessa protestissa, että

Me pidämme Suomen porvarihallitusta syyllisenä siihen tilanteeseen, joka aiheutti luokkasodan Suomessa, että se voiton saatuaan työläisistä. laillisuuden nimessä mitä raaimalla väkivallalla teurastaen, kidduttaen ja nälkään näännyttäen tuhosi Suomen työväen parhaimman osan, sokeassa luokkavihassa, että se on rappeuttanut kansantalouden ja tehnyt olemattomaksi kaikki työväen ihmisoikeudet.

Me tuomitsemme Suomen nykyisen hallituksen osalliseksi tehtyihin julmiin rikoksiin, sillä teidän hallituksenne yhä jatkaa työläisten kiduttamista vankiloissa ja koettaa pestä Kainoin merkkiä otsaltaan uskottamalla maailmalle, että teillä on ollut oikeus murhata työläisiä kansakunnan edun ja laillisuuden tähden.

Me tuomitsemme kanssarikoksellisiksenne kaikki jotka antavat tunnustusta ja kannatusta teidän sorto toimillenne.

Me kaksinkerroin ankarammin tuomitsemme niitä luopioita, jotka työväenliikkeen nimeä väärin käyttäen antavat tukea Suomen porvariston sortopolitiikalle.

Me vaadimme, että Suomen hallitus lopettaa kostotoimensa Suomen työväenluokkaa kohtaan ja

Vapauttaa heti kaikki ne työväen luokan jäsenet, jotka vielä viruvat vankiloissanne, katsomatta siihen ovatko he vangitut luokkasodan aikana tai sen jälkeen, ja onko heitä syytetty valtio- eli maanpetoksesta tai ovatko he vangitut taloudellisten tahi valtiollisten mielipiteidensä tai toimiensa tähden.

Sillä Suomen porvaristo ja sen hallitus on tehnyt itse itsensä syylliseksi historian häikäilemättömimpiin maankavalluksiin vastoin kansan etua, ulkomaalaisten imperialistien voitoksi. Sitä vastoin työläisten käymän taistelun ihmisoikeuksiensa puolesta omassa maassaan, tulee historia todistamaan oikeaksi.

Sentähden me vaadimme, että Suomen työväelle julistetaan täysi toimintavapaus ja oikeus järjestyä niihin järjestöihin, jotka he katsovat itseään parhaiden hyödyttävän, että täydellinen puhe, kokoontumis ja painovapaus saatetaan heti voimaan, että

Suojeluskunnat riisutaan aseista ja hajoitetaan ja valtion vainopoliisi lakkautetaan.

Näiden vaatimusten toteuttamiseksi me teemme kaikki voitavamme saattaaksemme teidän tekonne koko mailman työväen tietoon ja toimimme niin, että järjestynyt työväki ryhtyy kansainvälisesti semmoisiin toimiin kaikissa maissa, että ne pakoittavat teidät tunnustamaan ja masentumaan. Se luokka, jota te niin verisesti sorratte, on teidän tuleva tuomarinne, se on historian tuomio.

Charles Tammi, (Puheenjohtaja) Vilho Keskinen. (Pöytäkirjuri)

Hoquiam, Wash.

G. C. Willmore, metsätyöläinen sai tapaturmaisen kuoleman t. k. 21 p. Walker veljeksien metsäkämpällä lähellä Humptulips'sia. Kuoleman aiheutti vetokaapelin katkeaminen, sillä katkennut kaapelin pää löi Willmorea niskaan niin ankarasti, että kuolema seurasi melkein heti. Vainaja oli noin kolmenkymmnen ikäinen ja häneltä jäi vaimo, sekä kuuden vuoden ikäinen poika, jotka asuvat Humptulippissa. Siinäkin joutui metsän raataja uhraamaan henkensä riistäjien uhrialttarille juuri parhaassa miehuuden iässä.

C. Jepson ajoi autollaan tien oheen t. k. 22 päivän illalla Hoquiamin ja Aberdeenin välillä. Hänen vaimonsa ja pieni tyttö loukkantuivat lievästi rytäkässä. Auto sai myös tuntuvia vaurioita. Metsään ajon aiheutti vastaan tulevien autojen valot, jotka sokaisivat hänen silmänsä, ettei voinut ohjata autoaan tiellä.

Toinenkin auto onnettomuus tapahtui t. k. 22 päivänä, jolloin kaksi nuorta miestä loukkaantui. Miesten nimet on Harold Dolk ja Ray James. Onnettomuus tapahtui lähellä Copalis rantaa. Onnettomuuden aiheutti se, kun toisen etupyörän kummirengas pääsi irti kovassa vauhdissa, jolloin auto meni ylös alasin. Harold Dolk sai niin pahoja vammoja, että täytyi viedä Hoquiamin General sairaalaan saamaan lääkärin hoitoa. James loukkaantui lievemmin.

Kansalaiset taaskin vähän kunnostautuneet. Poliisit vangitsivat Arvid Sundvallin ja hänen rakkaan aviosiippansa t. k. 23 p:nä. Heiltä löydettiin jonkun verran kotitekoista olutta, jota poliisit kehuivat koko voimakkaaksi. Ja voimakasta kai se on ollutkin, koskapa se pani pariskunnan sotajalalle keskenään. Sen takia poliisikin sekaantui asiaan. Heikompaa astiaa sakotettiin poliisioikeudessa $100 ja viisitoista päivää vankeutta ynnä kulut. Miestä sakotettiin $100, jonka hän maksoi. Mutta hänelle asetettiin vielä kuitenkin $250 takaus, sillä häntä tulee kauntikin syyttämään, joten hänkin joutunee käymään kanalassa. Tämäkin täytynee lukea tuon kirotun myrkyn ansiosi, sillä sehän se tuollaisia matkaan saattaa.

Tulipalo turmeli autotallia, joka sijaitsee l. kadulla, t. k. 26 p. aikaisin aamulla. Kuutta tallissa ollutta autoa turmeli tuli jonkun verran, aiheuttaen noin $3,500 vahingon. Palokunta sai kuitenkin tulen rajoitettua, ennenkuin se pääsi enempää vahinkoa tekemään. Autotallin omisti L. J. Mason.

"Pätkä".

Juanita, Wash.

Suomen punaorpojen hyväksi iltama toukok. 21 p. onnistui täkäläisiin ololhin katsoen mainion hyvin. Ohjelmalla oli monipuolinen ja toveruus yleisön kesken vallitsi. Puhujina tilaisuudessa esiintyi L. Leino ja J. Mäki, terolttaen mielin työläisten yhteenliittymisen merkitystä. Aineellinen tulos iltamasta oli myöskin tyydyttävä. Puhtaaksi tuloksi jääpi $102.80. Lisäksi ompeluseura lahjoitti kassanjäännöksen $18.97, ja toisen hillin toverit lahjoittivat keräämänsä varat $14 yllämainittuun tarkotukseen, joten yleissummaksi tuli 135.77. Varat lähetetään Suomen metallityöntekijäin liiton välityksellä jaettavaksi punaorvoille.

Puhujaa kuulemaan. Kesäkuun 6, 7 ja 8 päivinä puhuu paikkakunnallamme alueemme orkaniseeraaja, K. Tuominen. Toivottavasti kaikki silloin tulevat haalille, johon olemme puhetilaisuudet järjestäneet.

Mansikat alkavat valmistua. Toinen kylki jo punottaa, ja ehkä kesakuun alussa lähetetään ensimäiset marjat markkinoille.

Juanitan Kehitysklupin huomiota tahtoisin kiinnittää seuraaviin seikkoihin: Ensiksikin, koska Klupi jo nimestä päättäen toimii valistuksen hyväksi paikallisen väestön keskuudessa, niin siitä johdonmukaisena seurauksena on, että paheiden pesät, joita keskuudessamme löytyy, olisi paljastettava, joten ehdottaisin Klupin kutsumaan kansankokouksen, jossa valittaisiin komitea ottamaan selvää, missä todella sitä myrkkyä kehetään ja myydään, josta laajalla alalla julkisena salaisuutena puhutaan, ja josta näytteitä tapaamme hyvinkin usein päihtyneiden ihmisten muodossa. Jos hiukankin annamme arvoa nuorison ja lasten kasvatukselle, niin ensimäinen ehto on, että ympäristö missä lapset kasvavat, seurustelevat ja leikkivät, on vapaa paheiden pesistä, joista kaikellainen lika ja saasta virtaa monissa eri muodoissa. Erittäinkin juuri tällä paikkakunnalla ovat viinatrokarit julkeita, sepitellen kauheita juttuja ihmisistä ja työläistovereista, jotka pysyttelevät erillään heidän saastaisista hommistaan. Siksipä olisikin aika tarttua asiaan yhteisvoimin, suuntaerimielisyyksistä huolimatta, sillä aattelliset eri katsomukset eivät estä meitä puhdistamasta ympäristöä missä me itse ja lapsemme rehellisellä työllä pyrimme luomaan parempaa tulevaisuutta mailman työn raatajille. Siis paheiden pesät pois keskuudestamme!

A. Immos-vainajan pesänselvitys on jollakin taholla herättänyt eloon jo vuosia sitten alkaneen katkeruuden. Jonkun yksityisen aloitteesta on hommattu kokousta, jossa muka pohditaan pesänhoitajan väärinkäytöksiä. Pesänhoitaja ottaa tässä tilaisuuden vastata niille kiihtyneille rehellisyyden perikuville, jotka tuota kokousta hommaavat:

Ensiksi. Pesänhoitaja ei ole tilivelvollinen millekään kokoukselle, vaan maan oikeuslaitokselle, joka on pesänhoitajan toimeensa nimittänyt. Toiseksi. Yllämainittu pesä on laillisesti selvitetty jo vuosia sitten valtion ylioikeudessa, numero ensimäisessä. Kuka haluaa tutustua asiaan saapi ottaa sieltä pöytäkirjanotteen. Kolmanneksi. Hautakivi, johon oikeus määräsi pesän loppuvarat, on asianmukaisessa paikassa tietojen mukaan. Kiven on hautaan toimittaja toimekseen saanut paikalle asettaa. Neljänneksi. pesänhoitaja tulee vaatimaan hyvitystä niistä häväyttömistä solvauksista, joita nuo kokouksen hommaajat ovat liikkeelle laskeneet. Vai luuletteko teillä olevan oikeuden häväistä miestä ja vielä hänen naapuriansa asioista, jotka jo vuosia on täysin laillisesti selvitetty. Ei näytä olevan rajoja häväistysjuttuilla. Siksipä pesän entinen hoitaja pitää siitä huolen, että varkaussyytökset tulevat loppumaan. Siinä ymmärryksessä hän jää odottamaan teidän kokoustanne missä toivon näiden parjaajien tuovan sitovia todistuksia pesänhoitajaa ja hänen naapuriansa vastaan. Jos ette voi todistaa mitä jo olette kertoilleet, niin voitte arvata seuraukset.

Virallinen.

Mulino, Ore.

Toveri Brusila pistäysi täällä t. k. 22 p:nä julistamassa sitä todellista köyhälistön evankeliumia, jonka todellisena johtotähtenä on Kolmas Internationale ja jonka lipun ensimäisenä on kohottanut Venäjän työväestö ikäänkuin viitaksi koko mailman työtätekevälle väestölle valtaamalla vallan käsiinsä kokonaisuudessaan. Puhuja lyhyesti, mutta selvin sanoin selosteli tämän kultaisen Amerikan mahtivallan politiikkaa mailmansodan aikoina ja osoitti kuinka julkeasti vallassolijat rikkoivat kansan perustuslaillisia oikeuksia. Perustuslaki sodan aikana ei merkinnyt juuri mitään. Puhuja loi silmäyksen myöskin Suomen sisällissodan kauhuihin ja kuvasi kuinka Suomen työväenluokan jäseniä rääkättiin ja kidutettiin vankiloissa ja tuhka tiheään muuallakin. En lähde tässä pitemmälti puhetta selostamaan, sanon vaan, että hänen laisiaan puhujia saisi täällä käydä useimminkin. Noskelaisuutta ei puheessa ollut huomattavissa, ja eikä sellainen täällä liijoin kauppaansa tekisikään.

Entä se Kesäkuun 19 p., jolloin olemme päättäneet toimia kesäjuhlat oikein luonnon helmassa Maitojoen rannalla. Ei puutu siellä uimapaikat eikä mitään muutakaan. Olen kuullut naapurikyliltä vihjauksia jo etukäteen, että jos sitä kerran mentäisiin oikein joukolla Mulinon suomalaisten "piknekkiin" ja samalla uimaan. Se passaakin mainiosti. Toivon, että teette sen, mitä ette ennen ole tehneet. Tulkaa kanssamme juhlimaan, ja varatkaa uimapuvut mukaan. Lähempiä tietoja ajasta ja paikasta saatte ilmoituksesta, joka tullaan julkaisemaan noin viikkoa ennen juhlaa.

Kansalainen John Järvenpää, Red Lodgesta Montanasta käväisi ostamassa täältä maan. En tiedä varmaan milloin hän muuttaa tänne perheineen asumaan.

Toveruudella,

Vesuvius.

Red Lodge, Mont.

Osastomme viime kokouksessa muiden asiain yhteydessä keskusteltiin keskusvirastosta tulleen kirjeen johdosta, jossa kehoitettiin kaikkia osastoja keräämään rahaa Raivaajan oikeustaisteluarahastoon. Kaikki kokouksessa olijat olivat yksimielisesti selvillä asian tärkeydestä, sillä tiedämmehän kaikin Raivaajan jutun alkuvaiheet, tiedämme että se on meidän kaikkien yhteinen velvollisuus seisoa oikeuksiemme puolesta. Mutta me täällä elämme niin ahtaissa olosuhteissa ja harvalukuisena joukkona, että katsottiin kokonaan mahdottomaksi ottaa keräyksen osaa tällä kerralla.

Täällä nyt on osasto toiminut vasta joitain viikkoja pienellä jäsenmäärällä eikä varoja osastolla ollut alettaissa yhtään. Ja kun ei toiminnalla ole vielä osaston rahavaroja yhtään lisätty, niin jos nyt edelleenkin toimittaisiin vain ulkopuolelle eikä juuri tällä kerralla tehtäisi mitään osastomme varain kartuttamiseksi niin siten ainoastaan heikennettäisiin osastomme alkuun pääsyä.

Näitä seikkoja silmälläpitäen emme voineet ottaa keräykseen osaa.

Toimintamme muutoin ei ole täällä hukkaan mennyt, sillä olemme huomattavalla summalla avustaneet Suomen punaorpoja, ja Karjalan kommuunia. Muuta ei vielä lyhyenä toimintakautena olekaan keritty tehdä, lukuunottamatta viimeistä näytöskappaletta, joka esitettiin tarkoituksella kasvattaa osaston rahavaroja, mutta joka tuotti tappiota.

Suomen työläistoivereilta oli tullut kirje, jossa pyydettiin tämän manteren tovereita jollain tavalla avustamaan Helsingin Työmiehelle kirjapainokoneiden hankkimista. Kokouksessa olijat keskuudestaan keräsivät kolehdin, joka tuotti $7.60. Ei tosin iso raha, vaan sievä summa kuitenkin niin pieneltä joukolta. Se todistaa toverien uhrautumishalua. Raha lähetettiin heti menemään ja päätettiin, että vaaditaan Helsingin Työmies kustannusyhtiöstä sen rahan arvosta osakkeita Red Lodgen S. S. osastolle. Vielä oli jotain vähäpätöisempiä asioita, joista en katso tarpeelliseksi tässä mainita.

Mrs. Gust Siuru leikattiin täällä pari päivää sitten sisällisen vian tähden. Hän voi tilanteeseen katsoen hyvin. Leikkauksen toimitti lääkärit Mrs. ja Mr. Pitkänen.

Taasen kaivosmurha. Oskari Aho sai äkkinäisen kuoleman täällä kaivannossa t. k. 24 p. joutuessaan katosta putoavien kivien alle. Vainajan kotipaikka Suomessa, on minulle tuntematon. Hän oli yksinäinen mies, ijältään tuossa 26 vuoden vaiheilla. Hänellä on kaksi veljeä täällä Red Lodgessa.

Pojat, kun lähdette kalastamaan, muistakaapa ensin pulittaa kymmenen kaikkivaltiasta dollaria setä Sampalle siitä lystistä, tai muussa tapauksessa joudutte ikäviin selkkauksiin riistapoliisin kanssa. Viime päivinä on kymmeniä onkimiehiä sakotettu kun eivät ole muistaneet hakea lupakirjaa.

Kriivari.

Aberdeen, Wash.

Floyd Ramp, kansallisen puolustusliiton puhuja, puhui täällä Eagles haalissa toukokuun 25 päivänä noin kolmelle sadalle kuulijalle. Ramp selosti puheessaan maailman työväen luokan tilannetta ja kykeni hän osoittamaan erittäin hyvin sen tilanteen mihin työväestö on viime vuosien kuluessa ajettu, kuin myöskin sen kuinka se vain itse oman luokkavoi-